

تعیین مسیر بهینه محور یاسوج - اصفهان با مسیر احداثی با GIS

نوید بهادر*^۱، علی آرام^۲

چکیده

مسیریابی از جمله اقدامات اولیه عملیات طراحی یک مسیر به شمار می‌رود و به علت نقش بسزایی که در چگونگی قرارگیری مسیر در ارتباط با سایر تأسیسات، محیط، و عوارض مجاور خود از یک طرف و تأثیر قابل توجهی که در هزینه‌های اجرایی مسیر از طرف دیگر دارد بایستی بررسی دقیق شود. هم‌زمان با رشد و توسعه پایدار و تحولات اساسی در امور اقتصادی، اجتماعی، و فرهنگی، نقش شبکه راه‌ها به عنوان یکی از بخش‌های مهم و زیربنایی در توسعه بیشتر نمایان می‌شود؛ علاوه بر اینکه منابع و استعدادهای بالقوه سرزمین را بارور و زمینه رشد و شکوفایی را فراهم می‌کند. لحاظ کردن معیارهای صحیح و جامع در مرحله تعیین مسیر می‌تواند نقش عمده‌ای در کاهش هزینه‌های اقتصادی، افزایش ایمنی، و دسترسی جاده‌ها و حفظ محیط‌زیست ایفا کند. بدین منظور، در تحقیق حاضر، عوامل متعددی مانند شیب، ارتفاع، کاربری اراضی، زمین‌شناسی، زمین‌لغزش، فاصله از گسل، فاصله از مراکز شهری برای مسیریابی بهینه در مسیر رودسر در نظر گرفته شده است. لذا، در پژوهش حاضر به تعیین کوتاه‌ترین مسیر در محور یاسوج - اصفهان پرداخته شده است. روش تحقیق در این پژوهش توصیفی - تحلیلی بوده و برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار ArcGIS و از مدل AHP استفاده شده است. با توجه به مسیر بهینه، با استفاده از این روش به علت قرارگیری در شیب مناسب و نزدیکی به مراکز اقتصادی و دوری از گسل انتخاب شد. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد مسیر به دست آمده از لحاظ مدت زمان و رسیدن به بهینه این مسیر نسبت به مسیر قبلی کوتاه‌تر است و این موضوع سبب کاهش هزینه سوخت و کاهش ترافیک می‌شود.

کلیدواژه‌ها: سیستم اطلاعات جغرافیایی، کوتاه‌ترین مسیر، مسیر بهینه

^۱ نویسنده مسئول: دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته مهندسی و مدیریت ساخت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج، Navid.bahador.2020@gmail.com

^۲ گروه مهندسی عمران، واحد یاسوج، دانشگاه آزاد اسلامی، یاسوج، ایران، aliamram172@yahoo.com

۱_ مقدمه:

عملکرد راه‌ها به‌عنوان یکی از ساختارهای زیربنایی در توسعه اقتصاد ملی نیاز به تأکید بیشتری ندارد؛ ولی، با وجود این، توسعه جاده‌هایی با طراحی نامناسب اثرهای منفی گسترده‌ای بر محیط‌زیست به دنبال خواهد داشت و در برخی موارد آسیب‌ها و اثرهای زیان‌آور توسعه جاده‌ها آن‌قدر زیاد است که مزایای افزایش ارتباط و دسترسی را خنثی می‌کند. از اثرهای زیست‌محیطی جاده‌ها بر محیط‌زیست می‌توان به آلودگی هوا، صدا، آب‌های سطحی و تغییر سیماها، یا حتی نابودی جوامع محلی در اثر جابه‌جایی اشاره کرد (منوری، ۱۳۸۰: ۵۶). بنابراین، انجام مطالعات گسترده برای تعیین معیارهای مؤثر در انتخاب مسیرهای جاده‌سازی به‌ویژه معیارهای محیط‌زیستی در کلیه مراحل طراحی و بهره‌برداری به پیشگیری از وقوع بحران‌های محیط‌زیستی در آینده، تضمین کارایی مطلوب، کاهش تعارض بین کاربری‌ها، و کاهش هزینه‌های اقتصادی و اجتماعی ناشی از استقرار ناموزون آن منجر می‌شود (موفات و هانکار، ۱۹۹۸: ۹). سیستم‌های اطلاعات مکانی در طراحی مسیر بهینه سیستمی کارآمد برای تصمیم‌گیری و مشاوره کارشناسان در طراحی مسیر است؛ زیرا سیستم اطلاعات جغرافیایی قابلیت‌های مهمی برای تجزیه و تحلیل اطلاعات، نظارت، پردازش، مدیریت، و برنامه‌ریزی فراهم می‌کند. در طراحی مسیر بهینه به‌وسیله سیستم اطلاعات جغرافیایی می‌توان عوامل مؤثری همچون عوامل فنی و مهندسی، اقتصادی، و محیط‌زیستی را مدل‌سازی کرد و با استفاده از الگوریتم‌های مورد نیاز مسیر بهینه را تعیین کرد. در طراحی مسیر بهینه به‌وسیله سیستم اطلاعات جغرافیایی برای کاربردهای مختلفی از جمله راه‌سازی، خطوط نفت و گاز، خودروهای اورژانس، آتش‌نشانی، و پلیس از الگوریتم‌های کوتاه‌ترین مسیر استفاده می‌شود (ماهینی و همکاران، ۱۳۹۴: ۸۱).

مسئله یافتن کوتاه‌ترین مسیر در واقع مسئله یافتن مسیری بین دو رأس (گره) است؛ به‌گونه‌ای که مجموع وزن یال‌های تشکیل‌دهنده آن کمینه شود. در این حالت رأس‌ها نشان‌دهنده مکان‌ها و یال‌ها نشان‌دهنده بخش‌های مسیر هستند که برحسب زمان لازم برای طی کردن آن‌ها وزن گذاری شده‌اند. از نتایج این الگوریتم‌ها، تصمیم‌گیری‌های مسیریابی در شبکه حمل‌ونقل شهری شامل استراتژی‌های مؤثر انتخاب مسیر در تطبیق با شرایط ترافیکی و گزینه‌های مختلف طی مسیر برای خودروهاست (ذوالفقاری و کرکه آبادی، ۱۳۹۲: ۲۲).

۲_ طرح مسأله

از آنجایی که محیط‌زیست جهان، توان اکولوژیکی محدودی برای استفاده‌ی انسان دارد و در برخی از محیط‌ها، طبیعت با کمترین خسران مهبیای بالاترین توسعه است، در حالیکه در برخی دیگر کمترین توسعه در آن منجر به تخریب و نابودی محیط‌زیست می‌گردد، از این رو لازم است برای انجام توسعه‌ی پایدار در محیط‌زیست پیش از برنامه‌ریزی برای استفاده از آن، به ارزیابی اکولوژیک منطقه پرداخته شود (مخدوم، ۱۳۸۴: ۱۴).

بنابراین انجام مطالعات گسترده برای تعیین معیارهای مؤثر در انتخاب مسیرهای جاده‌سازی به‌ویژه معیارهای محیط‌زیستی در کلیه مراحل طراحی و بهره‌برداری، منجر به پیشگیری از وقوع بحران‌های محیط‌زیستی در آینده، تضمین کارایی مطلوب، کاهش تعارض بین کاربری‌ها و کاهش هزینه‌های اقتصادی و اجتماعی ناشی از استقرار ناموزون آن می‌شود (Moffat and Hankard, 1989: 9). کهگیلویه بویراحمد به دلیل قرارگیری در میان رشته‌کوه‌های زاگرس دارای محورهای مواصلاتی کوهستانی است و همین امر نیز باعث شده تا نسبت به دیگر استان‌ها در حوزه راه‌ها استانی کمتر توسعه‌یافته شناخته شود. یکی از جاده‌های حادثه‌خیز در سطح استان را باید جاده یاسوج- اصفهان دانست، جاده‌ای که امروز از آن به‌عنوان گُربدر مهم و جنوب کشور با اتصال چندین استان مهم از جمله اصفهان، فارس، خوزستان، بوشهر یاد می‌شود. محور یاسوج به اصفهان نقاط حادثه‌خیزی زیادی وجود دارد که در آن تصادفات منجر به فوت رخ می‌دهد.

این مسیر با توجه وضعیت توپوگرافی و حجم خاکبرداری زیاد یکی از مسیرهای پرهزینه در ایران بوده که زمان زیادی از شروع ساخت این محور مواصلاتی می‌گذرد، اما هنوز ناتمام مانده است. در این پژوهش مسیر احداث‌شده یاسوج - اصفهان، با در نظر گرفته فاکتورهای اکولوژیکی، اقتصادی و اجتماعی از نظر مسیر تعیین‌شده و کمترین هزینه با مسیر بهینه طراحی پیشنهادی با هم مقایسه خواهند شد.

۳_ پیشینه تحقیق

در زمان‌های گذشته برای تعیین مسیر از یک‌رشته روابط کلی استفاده می‌شده است و عواملی مانند نزدیک‌ترین راه بین آبادانی و شهرها و راه‌های مال رو ملاک تعیین مسیر نهایی قرار می‌گرفت. ولی امروز به علت فراوانی وسایط نقلیه، نه تنها عوامل ایمنی در پیچ و شیب و سرعت و راحتی عبور از راه‌ها ملاک قرار می‌گیرد بلکه عوامل دیگری از قبیل تأثیر راه در صنایع و کشاورزی منطقه، تجارت و افزایش قیمت زمین‌های مسکونی باید مورد توجه قرار گیرد.

احداث بزرگراه‌ها یکی از مهم‌ترین نیازهای کشورهای مختلف برای دستیابی به توسعه و بهره‌مندی از شیوه‌های حمل‌ونقل برای انتقال کالا و خدمات در زمان کم‌تر و ایمنی بیش‌تر است. در نتیجه امری اجتناب‌ناپذیر، توسعه و ایجاد بزرگراه‌های است. عملکرد راه‌ها به‌عنوان یکی از ساختارهای زیربنایی در توسعه اقتصاد ملی نیاز به تأکید بیش‌تری ندارد؛ ولی باوجود این، اثرات منفی، توسعه جاده‌هایی با طراحی نامناسب گسترده‌ای را بر محیط‌زیست به دنبال خواهد داشت و آسیب‌ها و اثرات زیان‌آور توسعه، در برخی موارد جاده‌ها آن‌قدر زیاد است که مزایای افزایش ارتباط و دسترسی را خنثی می‌سازد. از اثرات زیست‌محیطی جاده‌ها بر محیط‌زیست منطقه می‌توان به آلودگی هوا، صدا، خاک، آب‌های سطحی و تغییر سیماها و یا حتی نابودی جوامع محلی در اثر جابه‌جایی اشاره کرد. (منوری، ۱۳۸۰: ۵۵).

در مسیریابی اساسی‌ترین پارامتر یافتن کوتاه‌ترین راه و در حالت ایده آل ارتباط پست‌های مبدأ و مقصد با یک خط مستقیم است. زیرا با کوتاه شدن مسیر خط مقدار یا تعداد تجهیزات لازم از قبیل براق‌آلات و فونداسیون از یک‌طرف و هزینه عملیات اجرایی مانند نقشه‌برداری، زمین و مکانیک خاک و هزینه، شناسی‌های آسفالت جاده از طرف دیگر کاهش چشمگیری خواهد یافت (میرعبداللهی و همکاران، ۱۳۹۳: ۲). عملکرد راه‌ها به‌عنوان یکی از ساختارهای زیربنایی در توسعه اقتصاد ملی نیاز به تأکید بیش‌تری ندارد؛ ولی، باوجود این، توسعه جاده‌هایی با طراحی نامناسب اثرهای منفی گسترده‌ای بر محیط‌زیست به دنبال خواهد داشت و در برخی موارد آسیب‌ها و اثرهای زیان‌آور توسعه جاده‌ها آن‌قدر زیاد است که مزایای افزایش ارتباط و دسترسی را خنثی می‌کند. از اثرهای زیست‌محیطی جاده‌ها بر محیط‌زیست می‌توان به آلودگی هوا، صدا، آب‌های سطحی و تغییر سیماها، یا حتی نابودی جوامع محلی در اثر جابه‌جایی اشاره کرد.

اغلب مسیرهای طراحی‌شده با روش‌های معمول از تمامی ملاحظات و استانداردهای فنی - مهندسی، اقتصادی زیست‌محیطی برخوردار نبوده و این امر منجر به افزایش هزینه‌های احداث مسیرهای ارتباطی شده و علاوه بر آن ممکن است با عبور از نواحی غیرمجاز، موجب تخریب محیط‌زیست شده و مشکلات زیست‌محیطی را ایجاد نمایند. در این راستا بهره‌گیری از اصول نوین و مبتنی بر سامانه‌های اطلاعات مکانی (GIS) می‌تواند نقش بسزایی را در حل مسأله مسیریابی ایفا نماید. در طراحی مسیر به‌وسیله GIS می‌توان عوامل مؤثری چون عوامل فنی مهندسی، اقتصادی و زیست‌محیطی را مدل‌سازی کرده و با انجام تحلیل‌های موردنیاز، مسیر بهینه را تعیین نمود. Santos و Duran-Fernandez (2014) یک سامانه جامع مبتنی بر GIS برای تعیین کوتاه‌ترین مسیر در سطح کشور مکزیک ارائه کرده‌اند.

در پروژه‌های راه‌سازی برای کاهش آسیب‌رسانی به منابع محیط‌زیستی، از مسیریابی به شیوه‌ی خودکار با کمک سامانه اطلاعات جغرافیایی استفاده می‌شود که در این زمینه تاکنون بررسی‌های زیادی در سراسر جهان انجام شده است، از جمله: ابراهیمی پور و همکاران پژوهشی را در سال 1384 با عنوان مسیریابی خطوط انتقال آب با استفاده از GIS انجام داد. در این تحقیق، پانزده پارامتر تأثیرگذار شناسایی و برای تولید نقشه هزینه ارزش‌گذاری شد. سپس با استفاده از الگوریتم کمترین هزینه در محیط GIS اقدام به تعیین مسیر نمود و به این نتیجه رسید که هزینه مسیر تعیین شده نسبت به مسیر احداث‌شده با در نظر گرفتن ملاحظات محیط‌زیستی، ۲۹ درصد کمتر است. ستوده و همکاران در سال ۱۳۸۱، مطالعه‌ای درباره‌ی رعایت اصول محیط‌زیستی در مسیریابی راه‌آهن بین شهرهای رشت و انزلی انجام داده است. وی عوامل تأثیرگذار را شیب، زمین‌شناسی، خاک، پوشش اراضی، رودها و میراث فرهنگی در نظر گرفت و پس از ارزش‌گذاری، با استفاده از الگوریتم کوتاه‌ترین مسیر، شش مسیر مختلف طراحی کرد و در نهایت با استفاده از تحلیل سلسله مراتبی، مسیر بهینه از بین مسیرهای طراحی‌شده انتخاب گردید. سادک^۳ و همکاران در

³ Sadak and colleagues

سال 1999 از GIS برای مسیریابی استفاده کرده‌اند. این مطالعه روی دوازده کیلومتر از بزرگراهی در شهر بیروت از کشور لبنان صورت گرفت که در آن، لایه‌های سیاسی، راه‌های موجود، کاربری اراضی، توپوگرافی، رودخانه و جریان‌های آبی، زمین‌شناسی، خاک و عمق آب رقومی شدند و در نهایت مسیرهای ممکن بر پایه تجزیه و تحلیل جوامع و معیارهای محیط‌زیستی و ژئوتکنیکی ارزیابی شد. گراهام و رویس⁴ در سال 2001 مطالعه‌ای با عنوان استفاده از فناوری GIS در انتخاب مسیر بزرگراه داشتند. در این مطالعه، سه محدودیت و هشت مشخصه شناسایی و وزن دهی شد. سپس با استفاده از نرم‌افزار Idrisi نقشه مطلوبیت نهایی را تهیه کردند. محدودیت در نظر گرفته شامل: دریاچه‌ها، مناطق شهری، شیب بیش از 8 درصد بزرگراه‌ها بود که به صورت نقشه‌های دو ارزشی نشان‌دار شد. مشخصه‌ها عبارت بودند از: دریاچه‌ها، جریان‌های آبی، جنگل‌ها، بزرگراه‌ها، جاده‌ها، مناطق شهری و روستایی و شیب نمودن معیارهای محیط‌زیستی در فرآیند مسیریابی به کمک GIS در شهرستان‌های کردکوی، بندرگز و گلوگاه است.

۴_ مبانی نظری

۴_۱ نقش gis در مسیریابی بهینه

سیستم‌های اطلاعات مکانی در طراحی مسیر بهینه سیستمی کارآمد برای تصمیم‌گیری و مشاوره کارشناسان در طراحی مسیر است؛ زیرا سیستم اطلاعات جغرافیایی قابلیت‌های مهمی برای تجزیه و تحلیل اطلاعات، نظارت، پردازش، و برنامه، مدیریت ریزی فراهم می‌کند. در طراحی مسیر بهینه به وسیله سیستم اطلاعات جغرافیایی می‌توان عوامل و محیط‌زیستی را مدل، مؤثری همچون عوامل فنی و مهندسی، اقتصادی سازی کرد و با استفاده از الگوریتم‌های مورد نیاز مسیر بهینه را تعیین کرد. در طراحی مسیر بهینه به وسیله سیستم اطلاعات جغرافیایی برای کاربردهای مختلفی از جمله راه‌سازی، خطوط نفت و گاز، خودروهای اورژانس، آتش‌نشانی، و پلیس از الگوریتم‌های کوتاه‌ترین مسیر استفاده می‌شود (ماهینی و همکاران، 1394: 81). مسئله یافتن کوتاه‌ترین مسیر در واقع مسئله یافتن مسیری بین دو رأس (گره) است؛ به گونه‌ای که مجموع وزن یال‌های تشکیل‌دهنده آن کمینه شود. در این حالت رأس‌ها نشان‌دهنده مکان‌ها و یال‌ها نشان‌دهنده بخش‌های مسیر هستند که بر حسب زمان لازم برای طی کردن آن‌ها وزن گذاری شده‌اند. از نتایج این الگوریتم‌ها، تصمیم‌گیری‌های مسیریابی در شبکه حمل‌ونقل شهری شامل استراتژی‌های مؤثر انتخاب مسیر در تطبیق با شرایط ترافیکی و گزینه‌های مختلف طی مسیر برای خودروهاست (ذوالفقاری و کرکه آبادی، 1392: 22).

۴_۲ مدل سازی شبکه

یک شبکه سیستمی از عوارض خطی به هم متصل است. مدل شبکه‌ای نمایشی از داده‌های یک شبکه است. یک مدل شبکه به صورت یک گراف خطی از تعریف اتصالاتی که نشان‌دهنده کانال‌های خطی از جریان است تشکیل می‌یابد. (لاپین و همکاران، 1987: 1419). در مدل شبکه، گره‌ها نشان‌دهنده تقاطع ارتباطات است.

⁴ Ham and Royce

۴_۳_ مسیر یابی در سیستم های اطلاعات مکانی شبکه ای

مسئله کوتاه ترین مسیر بیش از چهل سال است که در زمینه های گوناگون مانند علوم رایانه و حمل و نقل مطالعه شده است. مسئله عام کوتاه ترین مسیر نیاز به یک شبکه از پیش تعریف شده دارد. مسئله اصلی تعیین یک یا تعداد بیشتری از کوتاه ترین مسیرهای بین یک منبع و مقصد با یک سری خطوط داده شده است.

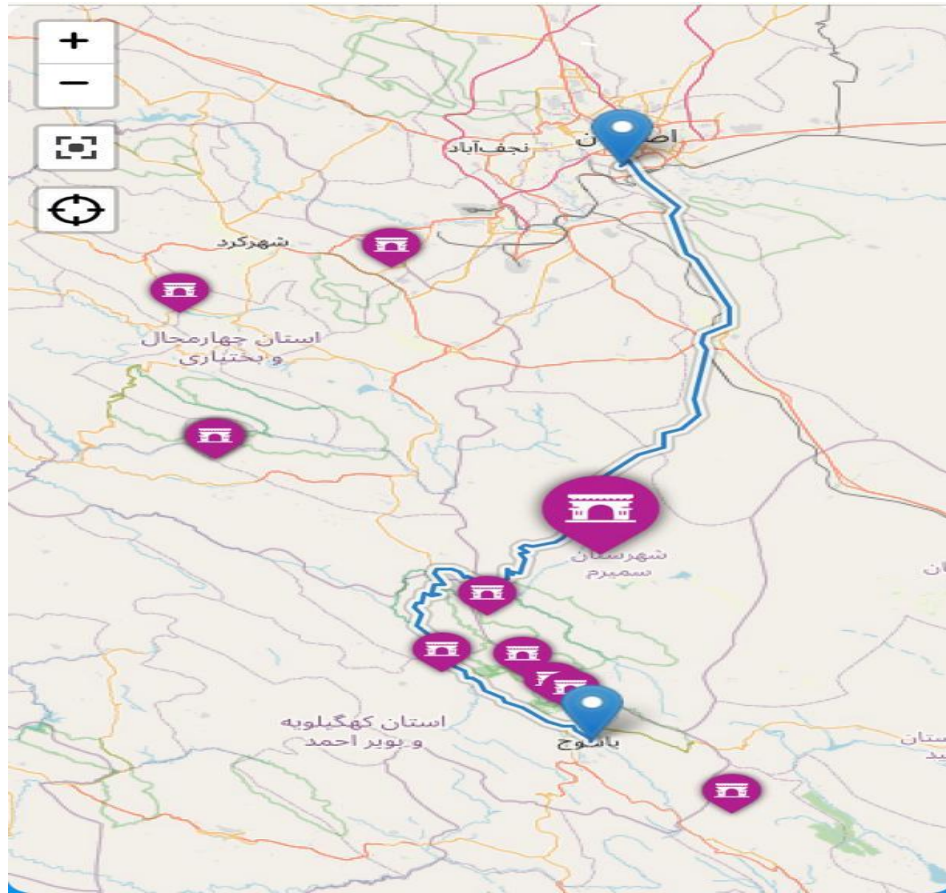
(اسمیت و همکاران، ۲۰۱۲: ۷۲) کاهش فاصله بین کاربری ها زمینه تأمین بسیاری از نیازهای شهروندان را فراهم می کند و در نتیجه کاهش حجم و مسافت سفرها و دسترسی آسان را سبب می گردد (گرازی، ۲۰۱۶: ۶۲۸).

۵_ روش تحقیق

تحقیق حاضر از نوع توصیفی تحلیلی است. نخست از طریق مطالعات کتابخانه ای و از ابزارهای مانند اسناد و مدارک مکتوب اطلاعات مورد نیاز جمع آوری شد. سپس با مشاهدات و بررسی های میدانی، اطلاعات مورد نیاز تکمیل و با تلفیق نقشه های موجود و اطلاعات گردآوری شده است. در این تحقیق، با بهره گیری از آرای کارشناسان و همچنین مطالعه در خصوصیات هندسی و فنی جاده ها عوامل مهم در مسیر یابی بهینه تعیین شد. این فاکتورها شامل نقشه های ارتفاع، شیب، فرسایش، قابلیت ارضی، کاربری زمین، خطر زمین لغزش، مناطق ممنوعه گسل ها و رودخانه هستند. نقشه های شیب از توپوگرافی ۱:۲۵۰۰۰ رودخانه ها و راه ها سازمان نقشه برداری و نقشه مناطق ممنوعه با استفاده از تصاویر ماهواره ای لندست مربوط به سال ۲۰۲۱ تهیه خواهد شد. به منظور یافتن مسیر بهینه بین دو نقطه مورد نظر نتایج داده های به دست آمده از این پژوهش از طریق نرم افزار ArcGIS و مدل تلفیق تحلیل سلسله مراتبی پردازش خواهد شد، تا مسیر بهینه بین دو نقطه به دست آید.

۶_ معرفی محدوده مطالعه:

یاسوج مرکز استان کهگیلویه و بویر احمد است که طول و عرض جغرافیایی آن به ترتیب ۳۶/۵۱ و ۴۰/۳۰ درجه می باشد، و در جنوب غربی ایران و در میان کمر بندی از رشته کوه های زاگرس واقع شده است. این شهر به دلیل قرار داشتن در مرکز راه های ارتباطی میان استان های اصفهان، یزد و فارس به نوعی کریدور شمال به جنوب محسوب می شود. این شهر در حدود ۱۸۷۰ متری از سطح دریا واقع شده است که از این حیث دومین مرکز استان مرتفع بعد از شهر کرد به حساب می آید.

۷_ تجزیه و تحلیل داده‌ها

۷_۱_ بحث و یافته‌ها

در این مرحله لایه‌های شیب فایل اخذ شده از سازمان جغرافیایی وارد محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی شده و عملیاتی که برای آماده‌سازی داده‌ها برای تجزیه و تحلیل نهایی صورت می‌گیرد. در این عملیات، هر پردازش شامل یک یا چند ورودی و خروجی است. نوع پردازشی که بر روی داده‌ها اعمال می‌شود به ساختار داده‌های خام ورودی و ساختار داده‌ای مورد نیاز جهت ورود به توابع تجزیه و تحلیل بستگی دارد.

ساختار رستری دارای خصوصیتی همچون ساده بودن، امکان اجرای عملیات ترکیب روی داده‌ها به صورت کارا و مؤثر است. بنابراین، این ساختار برای ذخیره‌سازی داده‌های ورودی مدل تلفیقی انتخاب شد. در ادامه لایه‌های نقشه‌ای هر یک از معیارها و زیرمعیارها استخراج و برای اجرای مراحل بعدی وارد پایگاه داده می‌شود. این مرحله شامل رقومی سازی و زمین مرجع نمودن لایه‌های اطلاعاتی است. در فرایند تعیین مسیر، اولین مرحله از مراحل عملی تحقیق استخراج لایه‌های اطلاعاتی مورد نیاز است. اطلاعات مربوط به ناحیه مطالعاتی از قبیل مسیرهای ارتباطی، گسل‌ها، توپوگرافی، شیب، جهت شیب و ... گردآوری گردید. از میان معیارهای ذکر شده به دلیل اینکه معیار مورد نظر فاصله از مراکز و پهنه‌هاست، باید لایه رستری فاصله از آن‌ها تولید شود و نقشه‌ها جهت تجزیه و تحلیل به فرمت رستری تبدیل شوند که با استفاده از دستورها و توابع اکستنشن تجزیه و تحلیل فضایی ۵ نظیر فاصله ۶ و تبدیل رستر به پیکسل ۷ و ... در نرم‌افزار آرک

⁵ Spatial Analysis

جی آس ای انجام می‌گیرد. در این مرحله برای اجرای مدل در محیط نرم‌افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی همه معیارها به فضای رستری منتقل شدند. از آنجاکه برای برخی معیارها میزان فاصله مدنظر است، از دستور فاصله اقلیدسی^۸ برای محاسبه فاصله اقلیدسی معیارها استفاده شد. در ادامه نقشه‌های مربوطه ملاحظه می‌شود. در ادامه نقشه‌های مربوطه آورده شده است.

۷_۱_۱_ لایه‌های اطلاعاتی جهت تعیین مسیر بهینه

در این مرحله رقومی کردن لایه‌های اطلاعاتی مؤثر در تعیین مسیر بهینه انجام می‌شود. عوارض چندضلعی شامل خاک، زمین‌شناسی، فرسایش، و ... عوارض خطی شامل شبکه معابر و گسل‌ها مشخص شد تا در محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی به صورت لایه جداگانه مشخص می‌شود. در ارزیابی چندمعیاری برای دستیابی به هدف مشخص، باید شاخص‌هایی را تعریف و معین کرد که بر مبنای آن بتوان به آن هدف مشخص دست یافت. این شاخص را معیار ارزیابی می‌نامند (کرم، ۱۳۷۸:۹۵). در این تحقیق با بهره‌گیری از آرای کارشناسان و همچنین مطالعه در خصوصیات هندسی و فنی جاده‌ها عوامل مهم در مسیریابی بهینه تعیین شد که در ادامه درباره هر یک از آن‌ها مجزا بحث شده است.

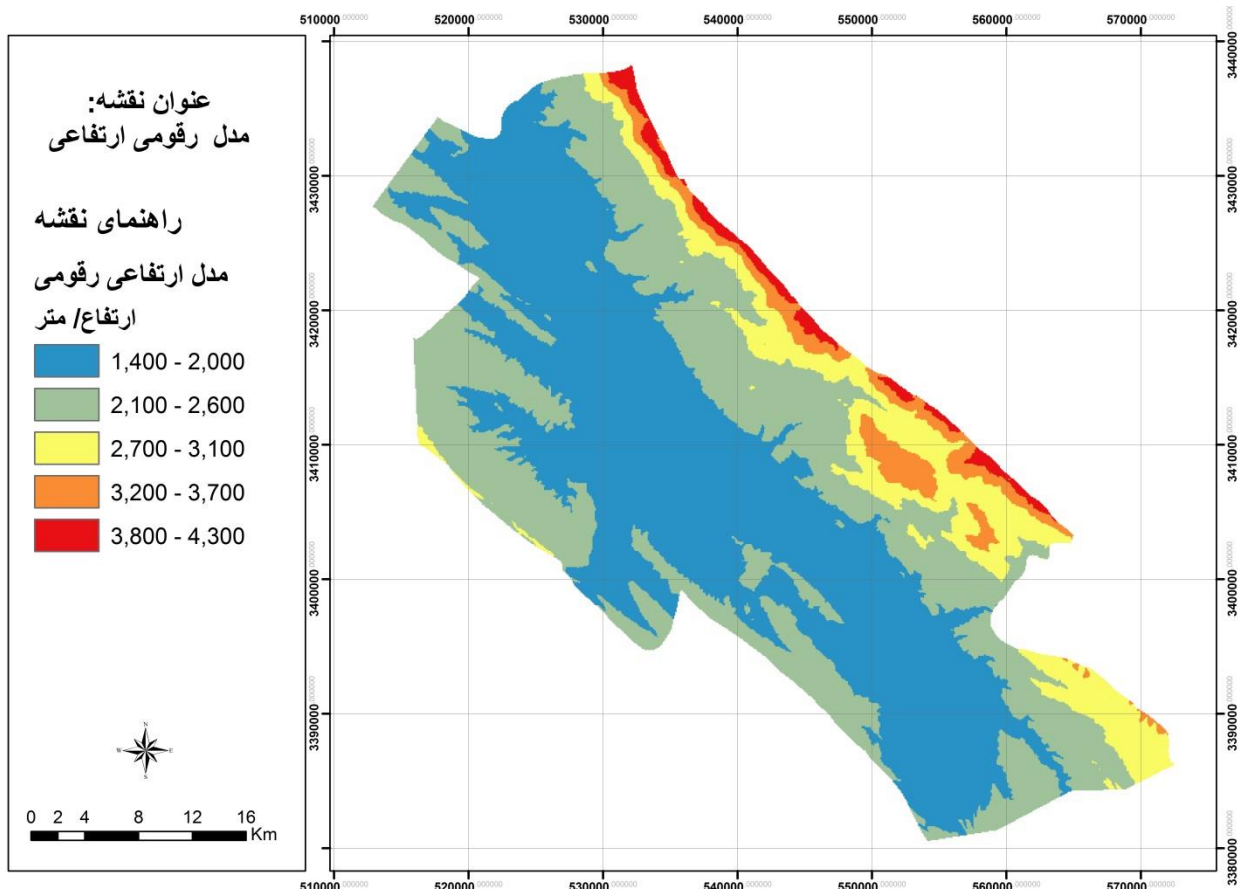
۷_۱_۲_ مدل ارتفاعی رقومی (DEM)

در بحث مسیریابی مدل ارتفاعی رقومی منطقه یکی از مهم‌ترین پارامترهای تأثیرگذار در جهت تعدیل نمودن حجم عملیات خاکی (خاکبرداری و خاکریزی) و همچنین تأمین خصوصیات هندسی راه مانند فاصله دید، سرعت طرح، حداکثر شیب مجاز، و غیره است. بدین منظور، ضروری است تا حد ممکن از عبور مسیر از مناطق با تغییرات ارتفاعی زیاد اجتناب شود. بنابراین، استخراج لایه ارتفاع منطقه می‌تواند در تحلیل مسیریابی نقش بسیار مؤثری داشته باشد.

⁶ distance

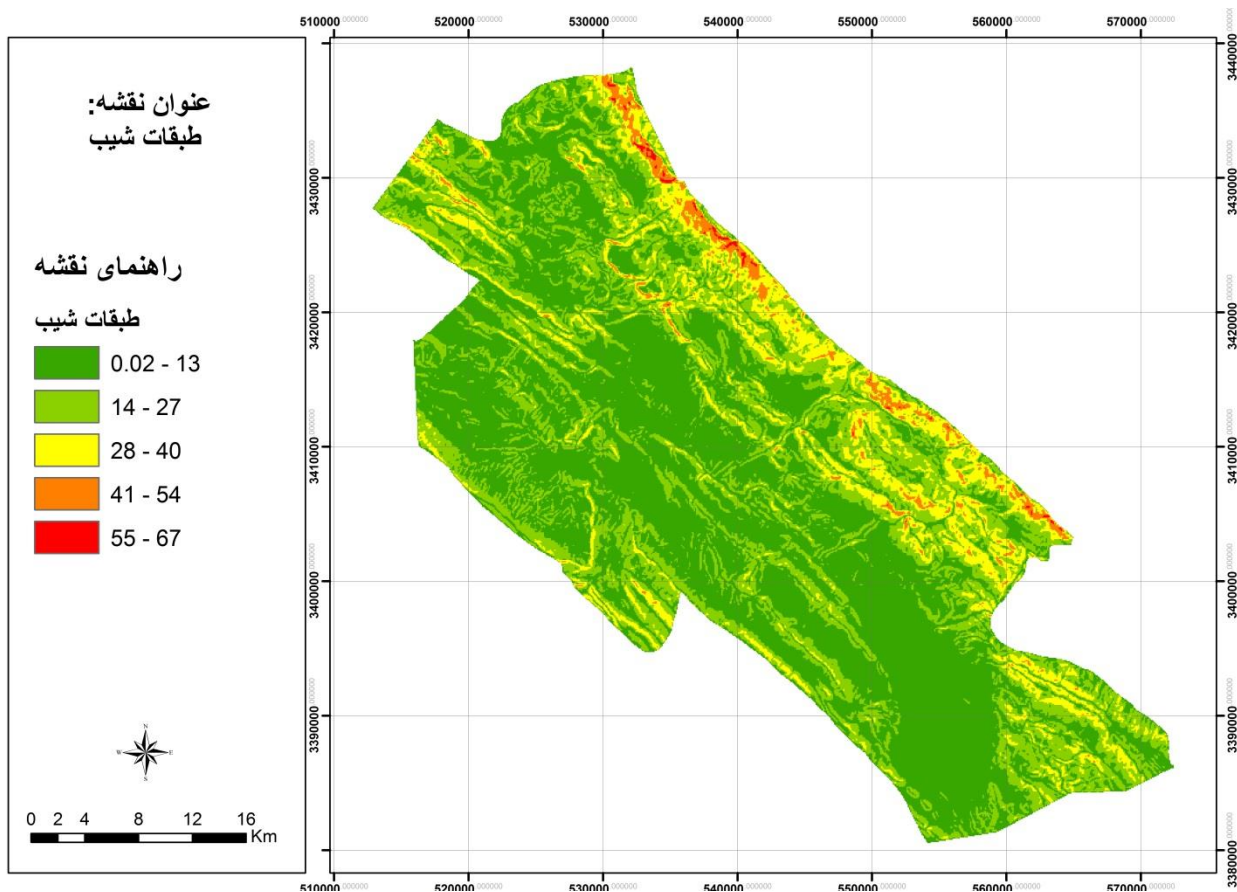
⁷ convert raster to features

⁸ Euclidean Distance

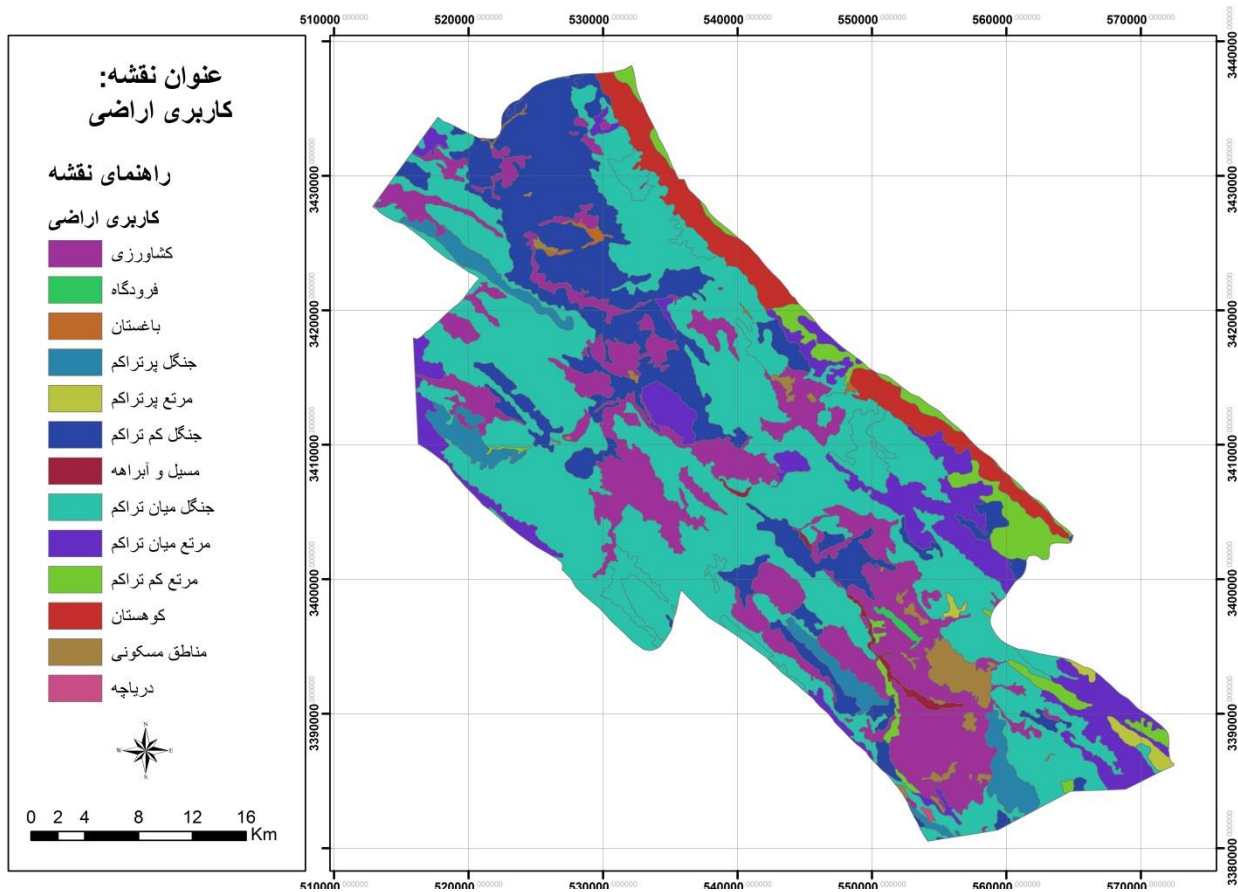
۷_۱_۳_ تهیه لایه شیب

یکی از مشخصه‌های مهم در تعیین مسیر راه‌ها شیب زمین است. در مناطق با شیب زیاد نیاز به اجرای عملیات خاک‌برداری و خاک‌ریزی و ایجاد تونل به منظور کاهش شیب است. بنابراین، باید تا حد امکان از پهنه‌هایی با شیب زیاد برای عبور مسیر اجتناب شود. به این منظور، برای تهیه نقشه شیب از نقشه مدل رقومی ارتفاعی و با استفاده از قابلیت‌های نرم‌افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی استفاده شد. این نقشه در پنج کلاس، با توجه به شکستگی منحنی هیستوگرام تهیه شد.

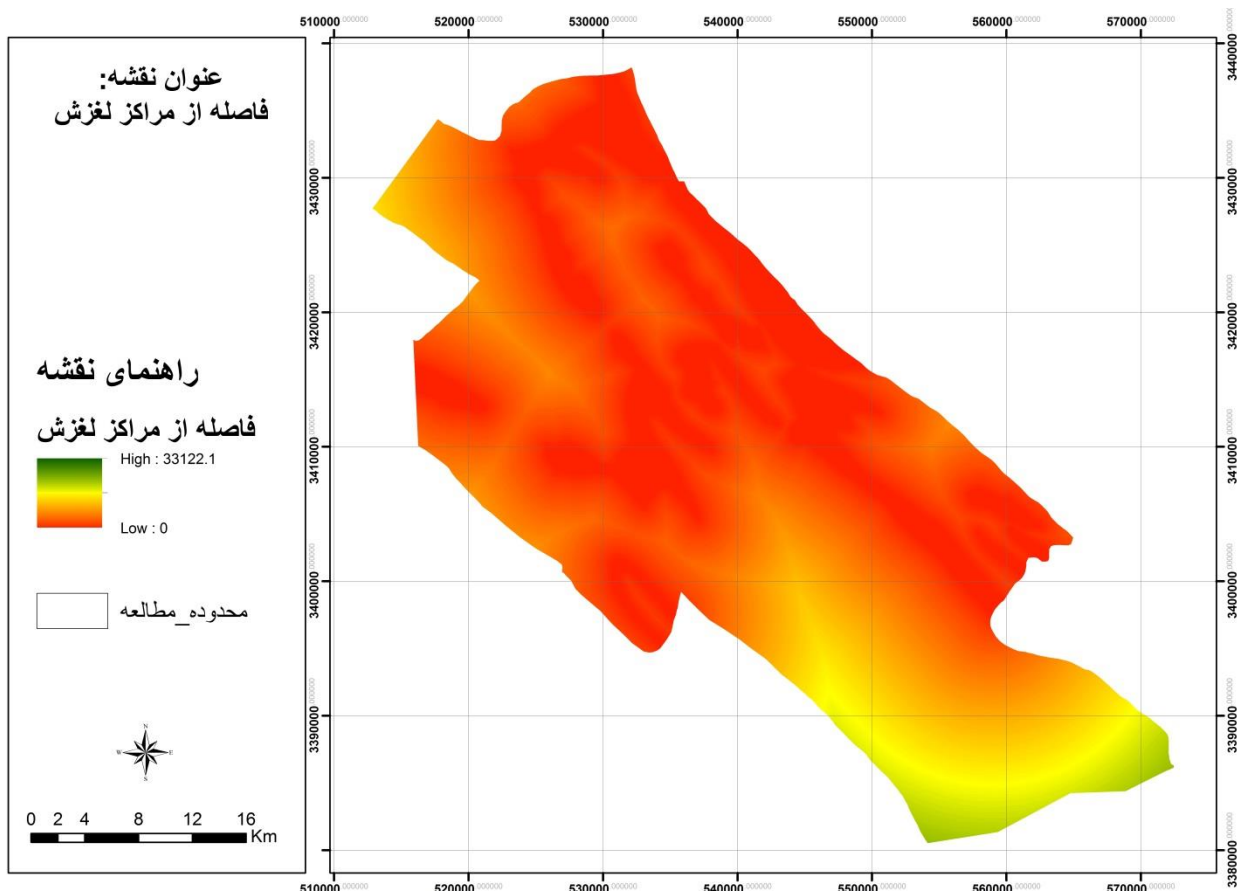
۷_۱_۴_ نقشه کاربری اراضی

پوشش اراضی یکی دیگر از عوامل کلیدی در تحلیل مسیریابی است. پوشش‌های مختلف به لحاظ اقتصادی و زیست‌محیطی ارزش‌های متفاوتی دارند. به‌عنوان نمونه، عبور دادن جاده‌ها از نواحی جنگلی یا حفاظت‌شده به لحاظ زیست‌محیطی بسیار پرهزینه است. بنابراین، نقشه پوشش اراضی منطقه باید به نحو مطلوب تهیه شود و هر یک از آن‌ها متناسب با معیارهای اقتصادی و زیست‌محیطی ارزش‌گذاری شود. در صورتی که مسیر از مناطقی با پوشش گیاهی ضعیف و زمین‌های بایر که ارزش ریالی کمتری دارند عبور کند، مسیر بهینه‌تری خواهد بود. نقشه کاربری اراضی منطقه از نقشه ۱/۲۵۰۰۰ تهیه شده است و نقشه کاربری اراضی در نرم‌افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی با استفاده از نوار ابزار تبدیل به فرمت رستری تبدیل شده است.

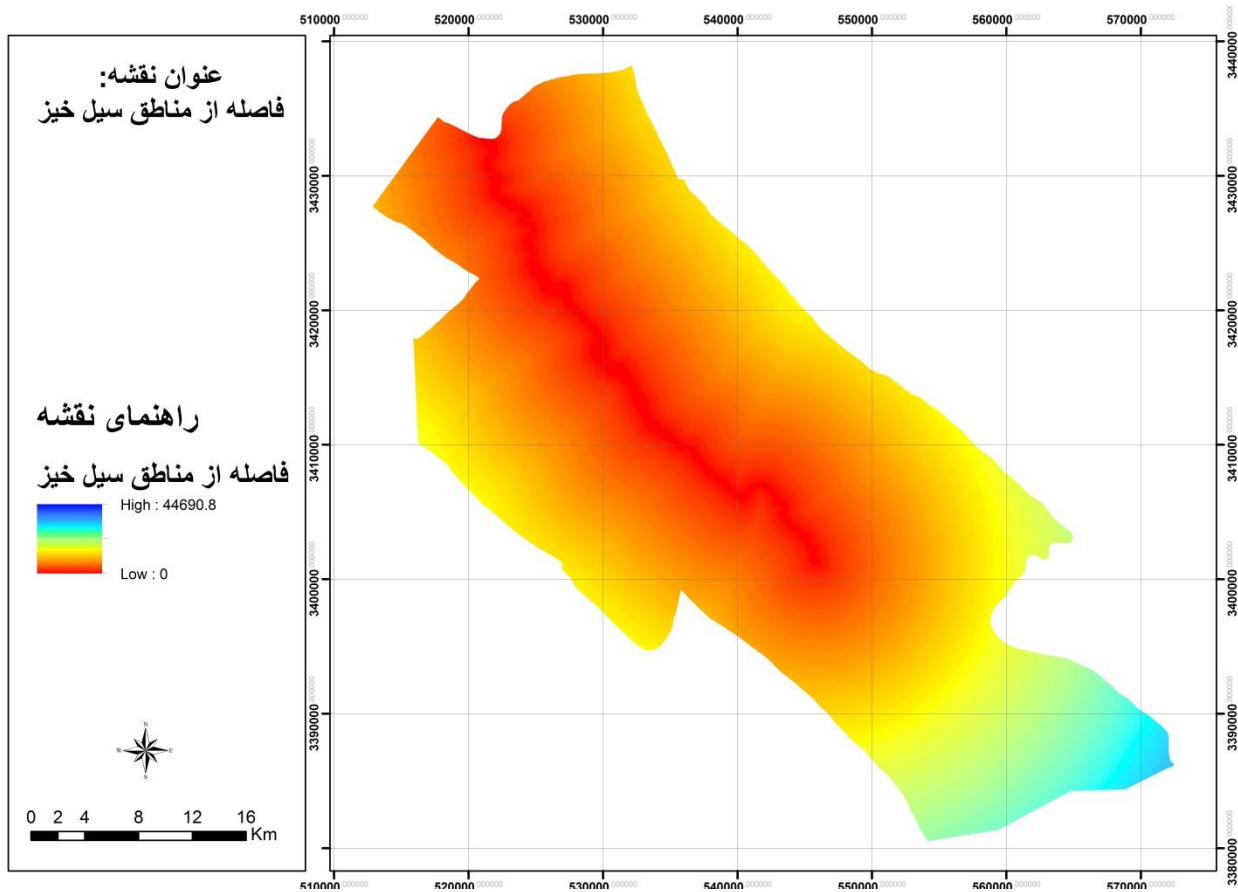
۷_۱_۵ نقشه مناطق لغزش خیز

خطر وقوع لغزش یکی از معضلات طبیعی است که همواره در کمین جاده‌ها و مناطق مسکونی به‌خصوص در مناطق پرباران است. مسیر نهایی می‌بایست تا حد امکان از مناطق لغزش خیز فاصله داشته باشد.

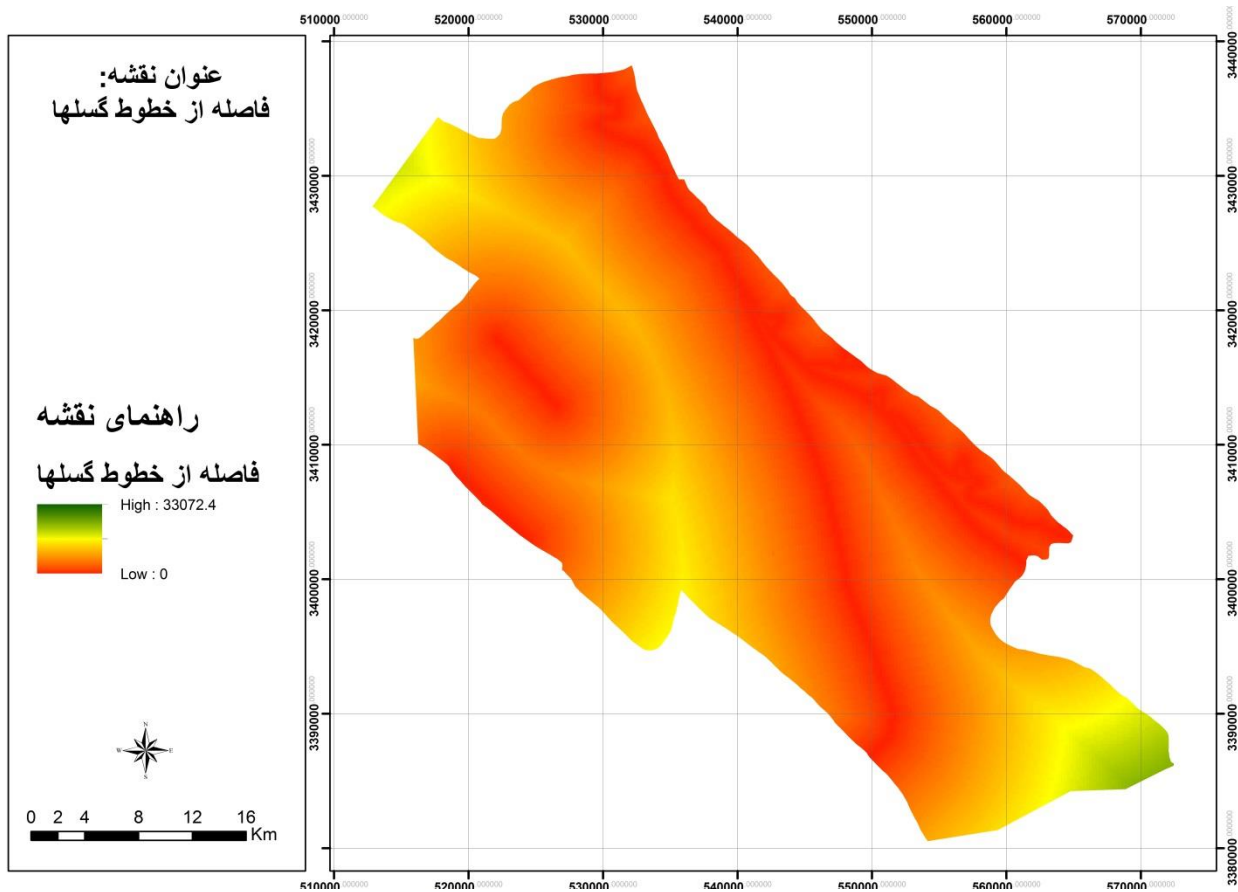
۶_۱_۷ نقشه خطر سیل

عبور مسیرهای حمل و نقل از رودخانه منجر به احداث پل‌ها و ابنیه‌ها می‌شود و در نتیجه سبب افزایش هزینه‌ها می‌شود. احتمال آب‌گرفتگی در راه و تخریب و بروز حادثه می‌شود. نقشه خطر سیل بر روی رودخانه‌های منطقه از نقشه ۱/۲۵۰۰۰ تهیه شده است و با استفاده از دستور فاصله در نرم‌افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی، نقشه فاصله از آبراه‌های با خطر سیل تهیه شده است.

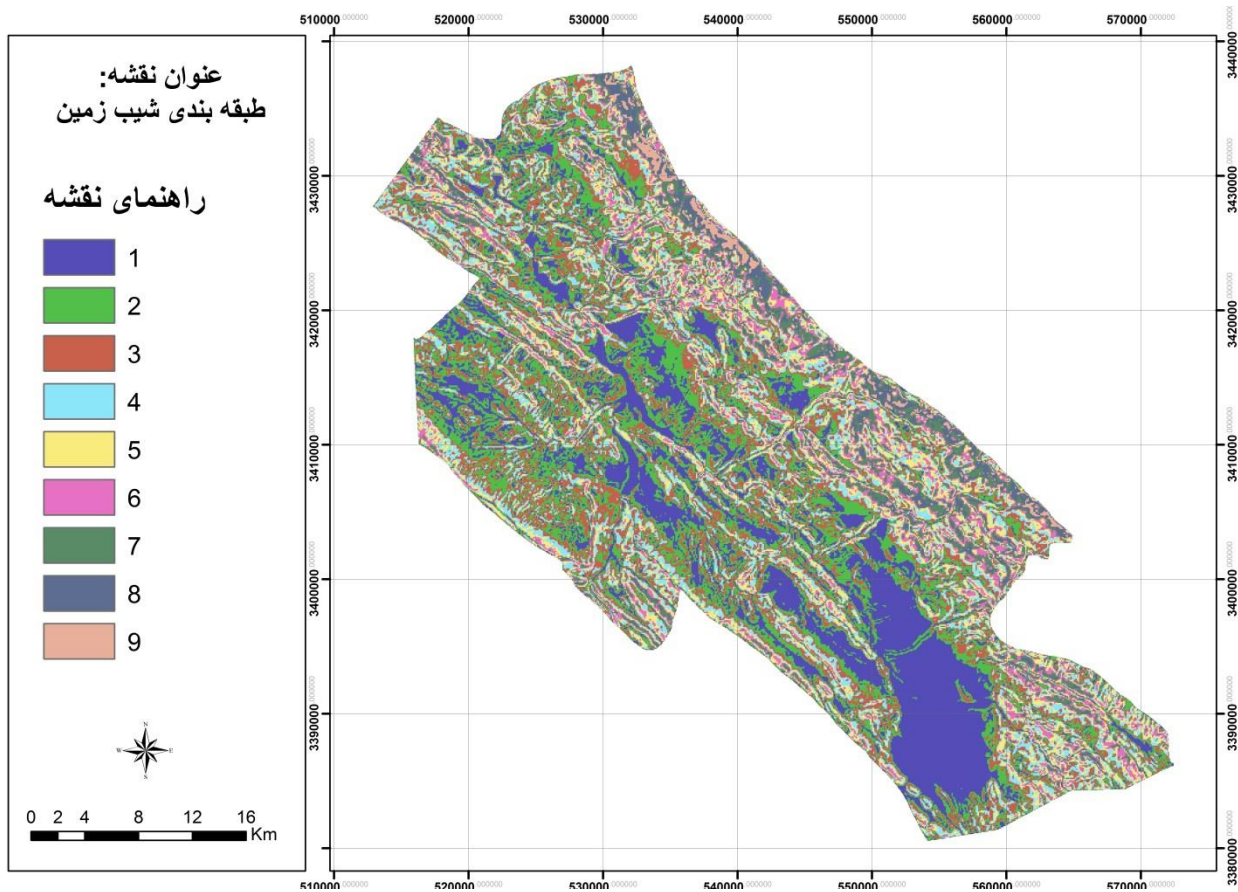

۷_۱_۷ نقشه فاصله از گسل و فاصله

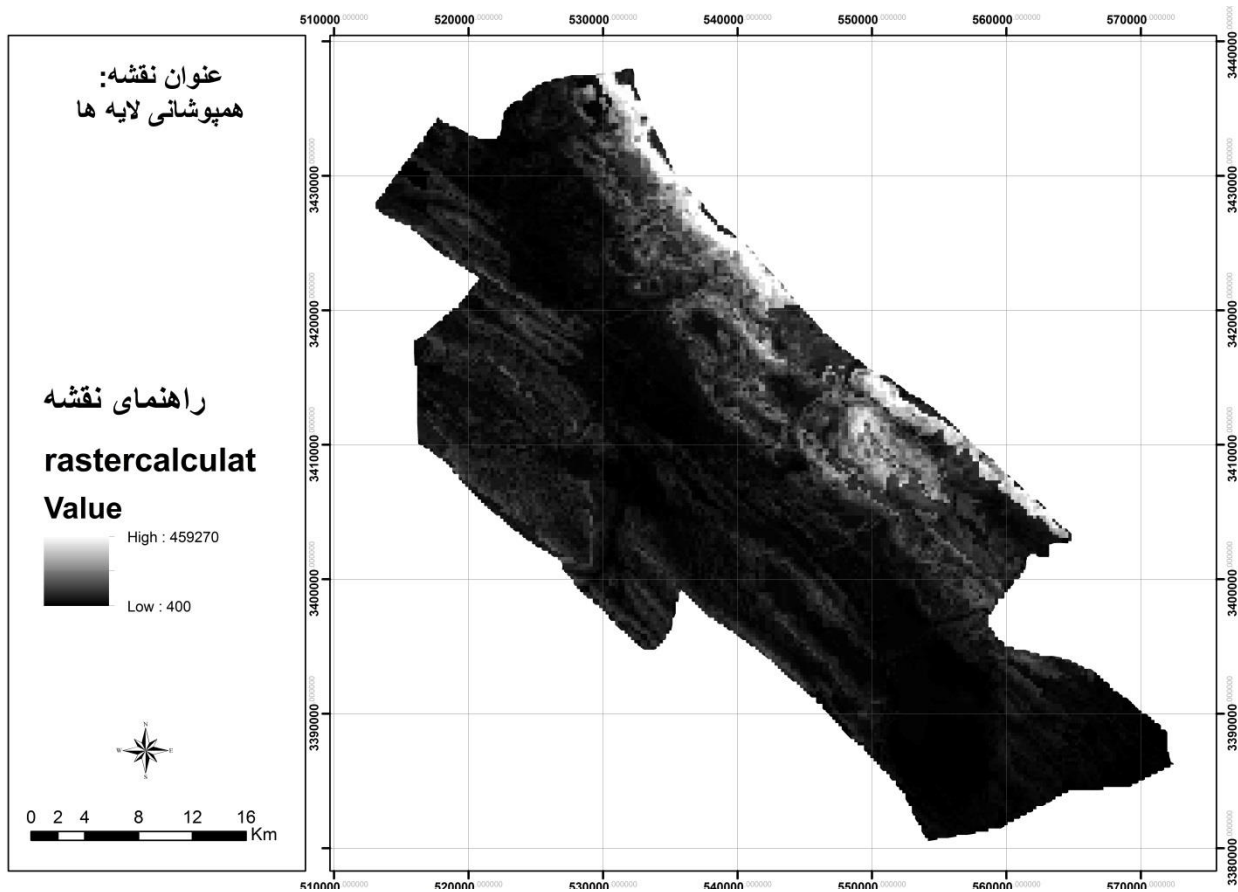
نقشه حریم فاصله از گسل از روی نقشه زمین شناسی منطقه مورد مطالعه مشخص و در نرم افزار رقومی شد و به منظور تجزیه تحلیل استفاده شد. مسیر نهایی می بایست تا حد امکان از گسل های موجود در منطقه فاصله داشته باشد تا از بروز خطرهای احتمالی جلوگیری کند.

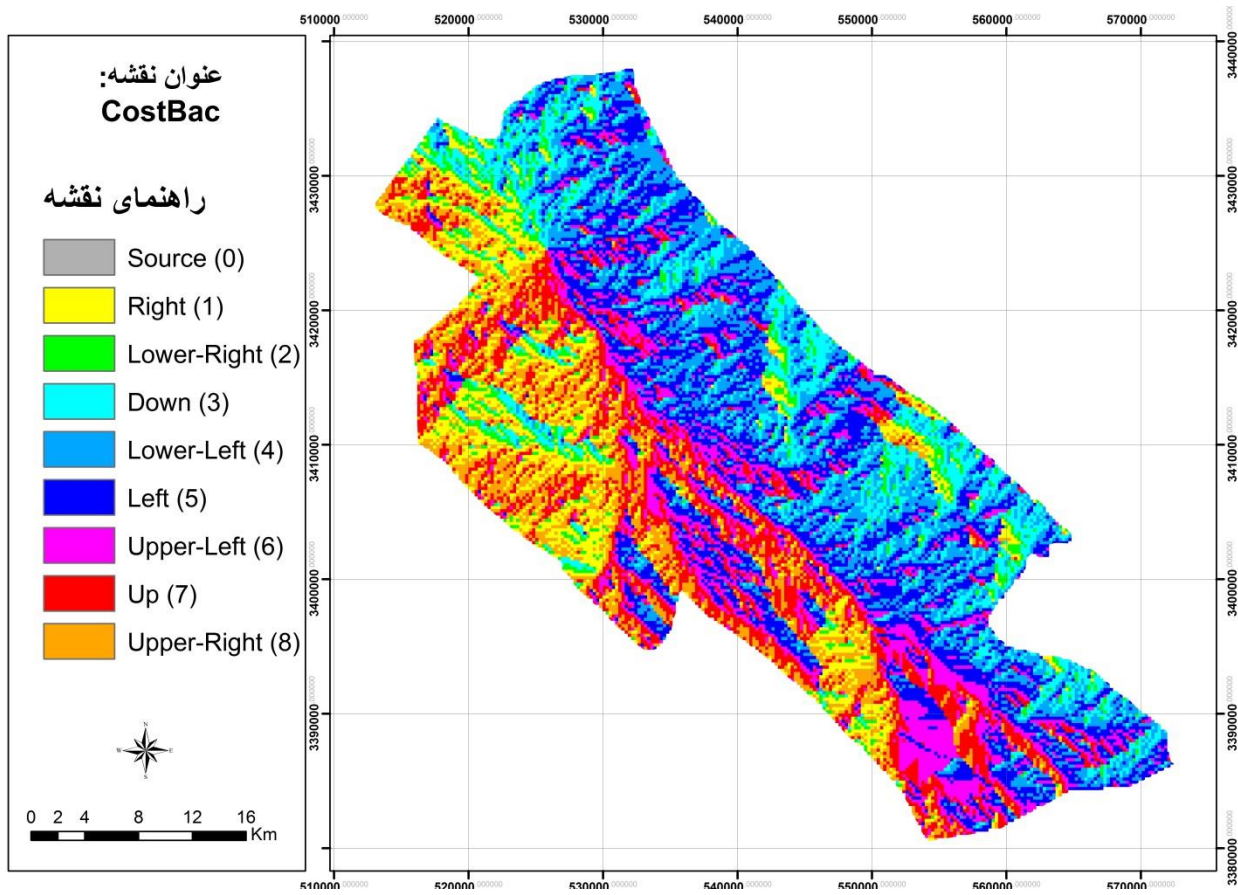
در مرحله بعد باید کلیه لایه‌های اطلاعاتی مؤثر در مسیریابی را به صورت رستری درآورد سپس همه لایه‌های رستری را بر اساس مطلوب بودن یا نبودن جهت مسیریابی دوباره طبقه‌بندی کرد به طور مثال لایه شیب زمین را با توجه به اینکه شیب‌های کمتر هزینه‌ی کمتری جهت احداث راه ارتباطی دارند به صورت زیر طبقه‌بندی می‌کنیم. شیب کمتر ۱ و بیشترین شیب ۹ را اختصاص می‌دهیم. نقشه حاصل از این مرحله به شکل زیر خواهد بود.

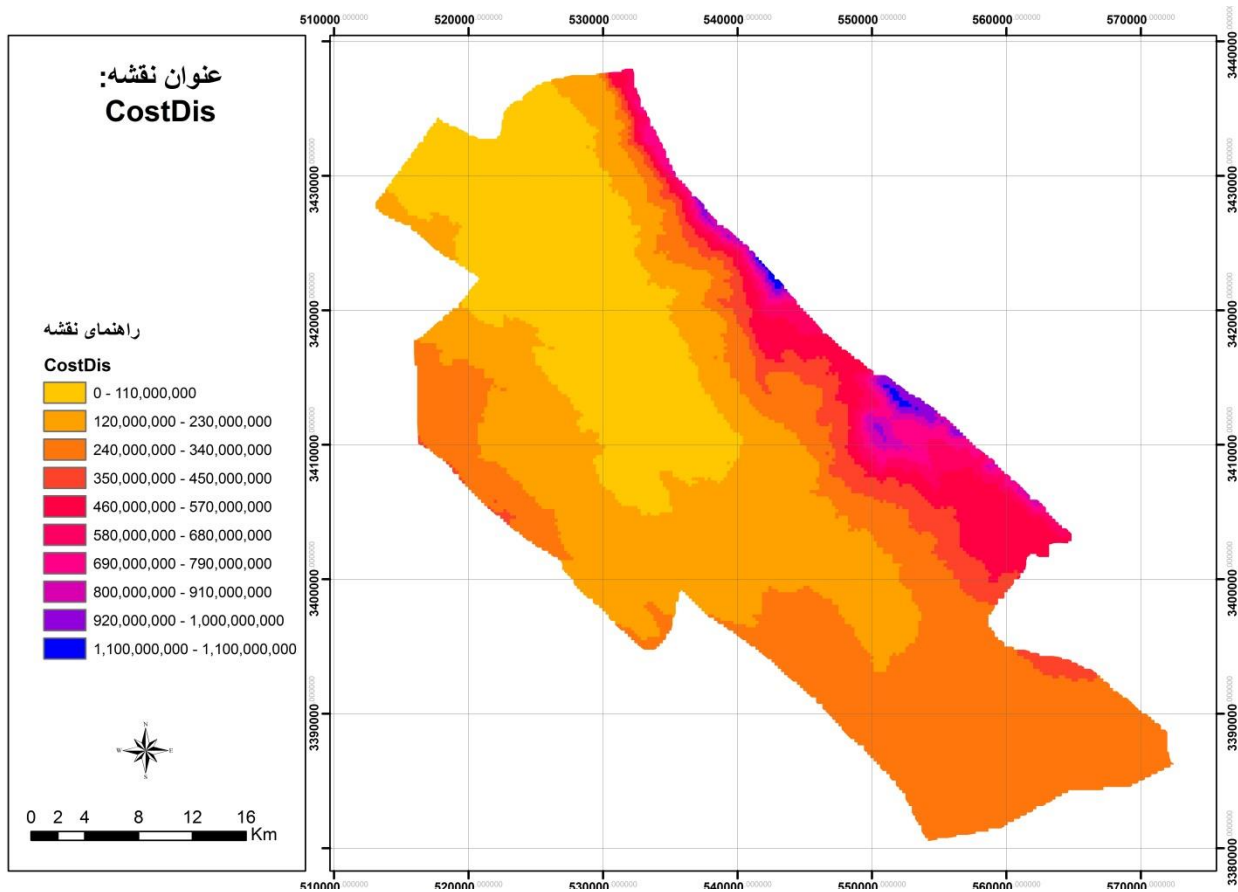
در مرحله بعد جهت ادغام همه لایه‌های اطلاعاتی در هم و به دست آوردن یک نقشه واحد باید با استفاده از دستور Raster calculator همه لایه‌های اطلاعاتی حاصل از مرحله قبل را در هم ضرب می‌کنیم نقشه حاصل از این مرحله در زیر آورده شده است.

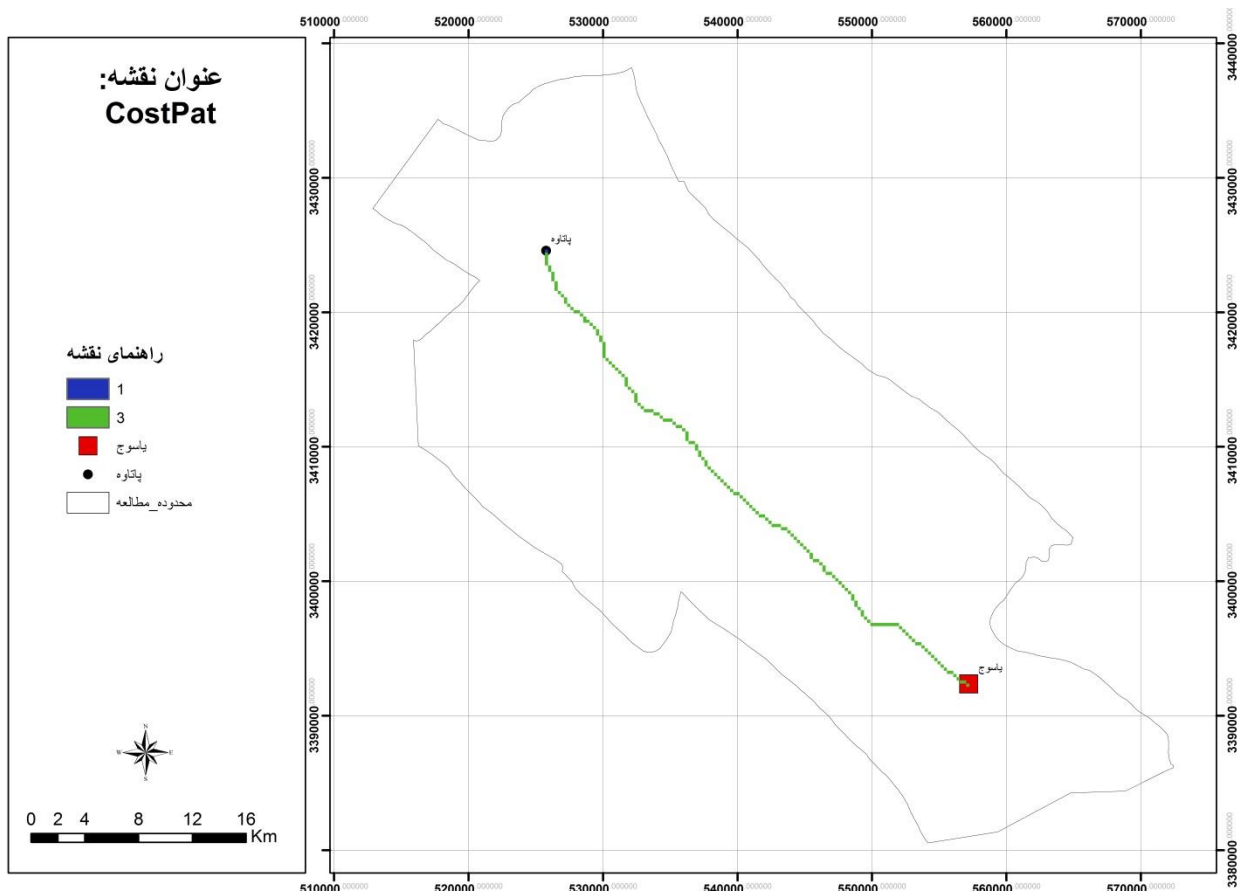
در مرحله بعد باید دستور Cost back link را اجرا کرد. نقشه حاصل از این مرحله در زیر آورده شده است.

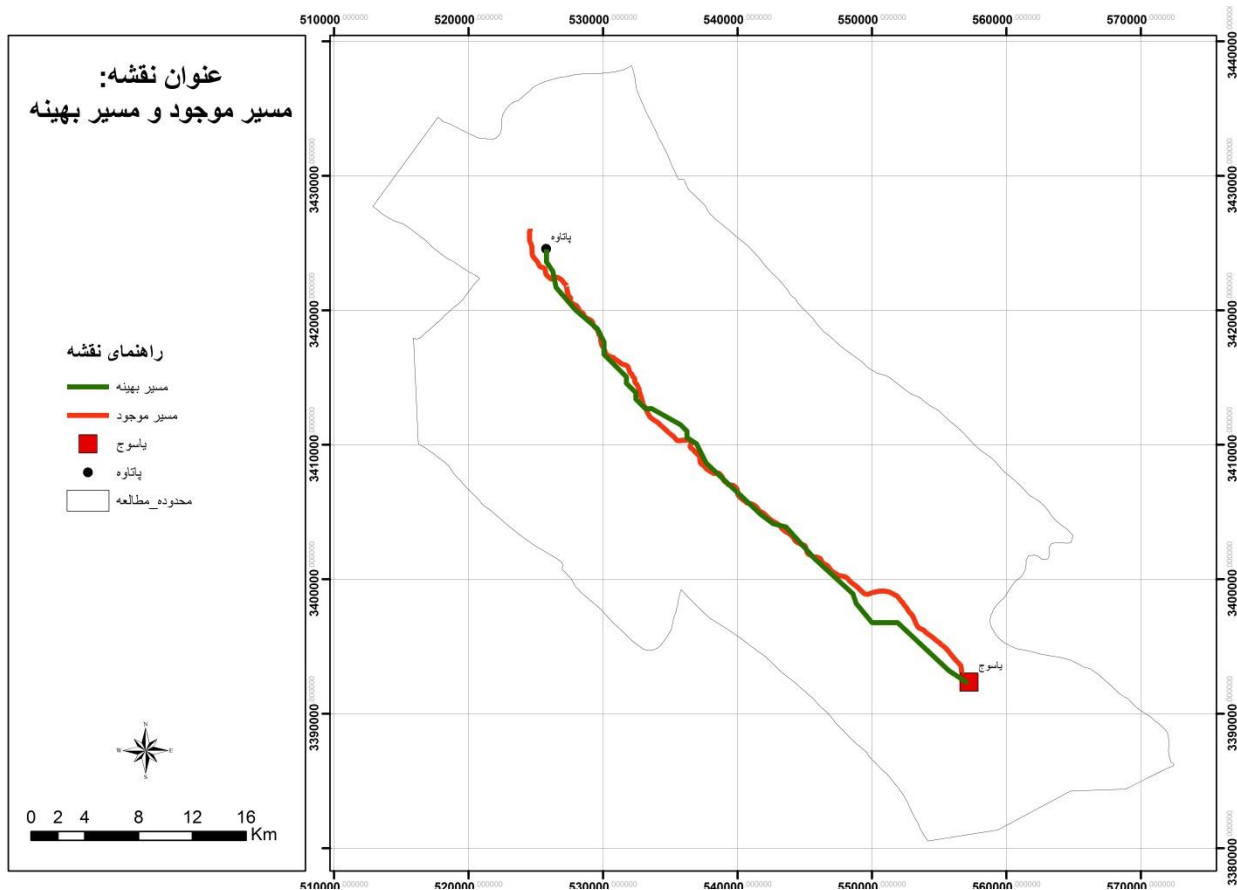
در مرحله بعد باید دستور Cost Distance را اجرا کنیم، نقشه حاصل از این مرحله به صورت زیر می باشد.

در مرحله آخر دستور Cost path را جهت مسیریابی نهایی اجرا می‌کنیم، نتیجه این مرحله در زیر نمایش داده شده است.

در نهایت نقشه مقایسه مسیر موجود و مسیر بهینه خروجی از سیستم اطلاعات جغرافیایی در زیر آورده شده است.

۸_ نتیجه گیری

در ساخت و ساز جاده، اساسی ترین پارامتر یافتن کوتاه ترین مسیر است که در حالت ایده آل نقطه شروع را با یک خط مستقیم به مقصد مرتبط می کند، زیرا کوتاه کردن مسیر به طور قابل توجهی مقدار یا مقدار تجهیزات مورد نیاز را کاهش می دهد، به عنوان مثال، فونداسیون و آسفالت جاده، ضمن کاهش هزینه های عملیاتی مانند نقشه برداری، زمین شناسی و مکانیک خاک. کارکرد راهها به عنوان یکی از ساختارهای زیربنایی در توسعه اقتصاد ملی نیاز به تأکید بیشتری ندارد. با این وجود، توسعه جاده هایی با طراحی نامناسب، تأثیر منفی قابل توجهی بر محیط زیست خواهد گذاشت و در برخی موارد به آن آسیب می رساند. این آسیب آنقدر زیاد است که مزایای افزایش ارتباطات و دسترسی را تضعیف می کند. اثرات زیست محیطی جاده ها بر محیط زیست را می توان به آلودگی هوا، صدا، آب های سطحی، الگوهای تغییر یافته یا حتی تخریب جوامع محلی از طریق جابجایی نسبت داد. از سوی دیگر حساسیت راه های ارتباطی از نظر امنیتی اعم از اقتصادی و اجتماعی اهمیت این موضوع را دوچندان می کند. از این رو توجه ویژه به مسیرهای صحیح و بهینه در ساخت راهها بسیار ضروری است. اکثر جاده ها که با روش های مرسوم ساخته می شوند، از تمامی ملاحظات و استانداردهای فنی، مهندسی، اقتصادی و زیست محیطی برخوردار نیستند و در نتیجه باعث افزایش هزینه های ساخت راه های ارتباطی و همچنین امکان تخریب محیط زیست با عبور از مناطق غیرمجاز می شود.

پس از طراحی مسیر با **GS**، هر گزینه باید از نظر انطباق با ویژگی های محیطی مسیرهای دیگر ارزیابی می شد تا مسیری که تأثیر زیست محیطی کمتری دارد، به عنوان گزینه بهینه انتخاب شود. انتخاب مسیر بهینه از بین مسیرهای برنامه ریزی شده در واقع نوعی تصمیم گیری چند معیاره است که در آن هدف نهایی انتخاب مسیر بهینه است. معیارهای انجام این کار عبارتند از: شیب جاده، چیدمان

زمین اطراف جاده، نوع خاک عبوری از مسیر، تلاقی‌های احتمالی جاده با رودخانه‌ها، نوع پوشش زمین و مساحت گذرگاه در منطقه. از آنجایی که تصمیم‌گیری در مورد انتخاب مسیر بهینه است، موضوع بسیار حائز اهمیت است و وقوع هرگونه خطا ممکن است خسارات جبران‌ناپذیری را به همراه داشته باشد. این امر لزوم اتخاذ روش‌های معقول و مناسب را برای یافتن انتخاب بهینه می‌کند. طراحی مناسب راه و برنامه‌ریزی راه از جمله عواملی است که بر توسعه پایدار شهر تأثیر می‌گذارد. نه تنها کارایی شبکه راه‌ها را افزایش می‌دهد، بلکه باعث کاهش هزینه‌ها و کوتاه شدن مسیرها می‌شود. راه‌های شهری علاوه بر هزینه‌بر بودن از نظر طراحی، ساخت و نگهداری و اثرات منفی زیست‌محیطی، از حساسیت ویژه اقتصادی، زیست‌محیطی و افکار عمومی برخوردار هستند. بنابراین لازم است طراحی مناسبی داشته باشند و استانداردهای لازم را در این زمینه رعایت کنند. برای ساخت هر جاده جدید، اولین قدم انتخاب مسیر بهینه است. انتخاب بهترین مسیر با حداقل هزینه همیشه عاقلانه است. برای تعیین یک مسیر، اغلب لازم است چندین معیار ارزیابی شود. از آنجایی که در فرآیند مسیریابی، پارامترهای کمی و کیفی متعددی وجود دارد که عملاً مستقل و متقابل هستند، لازم است از روش ارزیابی چند معیاره به‌عنوان یک روش پشتیبانی تصمیم استفاده شود. در مورد پژوهش حاضر، GIS بود که قابلیت‌های آن در ساخت پایگاه داده و انجام تحلیل‌های مختلف بر روی آن، امکان تداخل با تمامی پارامترهای مؤثر در تعیین مسیر بهینه را فراهم کرد. به‌منظور تعیین مسیر بهینه، دوازده معیار زمین‌شناسی، ایستگاه‌های پلیس، خطوط برق، رانش زمین، مناطق مسکونی، فاصله از جاده، فاصله از گسل، فرسایش، ارتفاع، شیب، سیلاب و کاربری اراضی مورد ارزیابی قرار گرفت. بر اساس این تحقیق مشخص شد که جاده طراحی‌شده از موانع نسبی کمتری مانند رودخانه‌ها و مناطق شهری و روستایی عبور می‌کند و از تمام نقاط حساس محیط دوری می‌کند. در نتیجه، به دلیل رعایت سیاست‌های حفظ حریم خصوصی و کاهش اثرات نامطلوب زیست‌محیطی، کل هزینه به دست آوردن لایه‌های اطلاعاتی مختلف کاهش می‌یابد. همچنین با توجه به تمامی مسیرها می‌توان گفت که محدودیت‌ها به‌ویژه توزیع آنها نقش مهمی در تعیین مسیر دارد. به‌عبارت‌دیگر نقش و برد اصلی مسیر تحت تأثیر این عوامل محدود می‌شود و در نتیجه کوتاه‌ترین فاصله تعیین می‌شود.

۹_ منابع:

- ذوالفقاری، اکرم و کرکه آبادی، زینب، ۱۳۹۲، مسیریابی هوشمند اکیپ‌های امدادی با استفاده از الگوریتم تئوری بازی‌ها نمونه موردی: شهر سمنان، فصلنامه مهندسی حمل‌ونقل، س ۵، ش ۱، صص ۱۹-۳۲.
- ماهینی، سلمان؛ عابدیان، عبدالرسول؛ علیزاده، سحر و خراسانی، افشین، ۱۳۹۴، استفاده از الگوریتم کوتاه‌ترین مسیر در مسیریابی جاده‌ای در شهرستان‌های کردکوی، بندرگز، و گلوگاه، فصلنامه آمایش جغرافیایی فضا، س ۵، ش ۱۵، صص ۷۷-۹۰.
- منوری، سید مسعود، ۱۳۸۰، کاربرد ارزیابی سریع اثرات در پروژه‌های توسعه، مجموعه مقالات نخستین همایش بین‌المللی ارزیابی اثرات زیست‌محیطی در ایران، سازمان حفاظت محیط‌زیست، معاونت محیط‌زیست انسانی و برنامه عمران ملل متحد، صص ۵۴-۶۶.
- مخدوم، مجید، ۱۳۸۴، شالوده آمایش سرزمین. چاپ ششم. تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
- Moffat, T. and Hankard, P., 1998, Strategic ecological assessment of road development, <http://www.cis-web.org.uk/downloads/casestudy2.pdf>. PP. 9-16.

Determining the optimal route of the Yasouj-Isfahan axis with the construction route with GIS

Abstract

Routing is considered as one of the primary measures of the design operation of a route, and due to its significant role, how the route is placed in relation to other facilities, the environment, and its adjacent complications on the one hand, and the significant impact it has on the implementation costs of the route, on the other hand, should be carefully investigated. At the same time as sustainable growth and development and fundamental developments in economic, social, and cultural affairs, the role of the road network appears as one of the important and fundamental parts in further development; In addition to the potential resources and talents, it makes the land fertile and provides the ground for growth and prosperity. Considering the correct and comprehensive criteria in the route determination stage can play a major role in reducing economic costs, increasing safety, and road accessibility and preserving the environment. For this purpose, in the current research, several factors such as slope, height, land use, geology, landslide, distance from the fault, distance from urban centers have been considered for optimal routing in Rudsar route. Therefore, in the current research, the shortest route on the Yasouj-Isfahan axis has been determined. The research method in this study is descriptive-analytical and ArcGIS software and AHP model were used for data analysis. According to the optimal route, it was chosen using this method due to its location in a suitable slope and close to the economic centers and far from the fault. The obtained results show that the obtained route is shorter in terms of duration and reaching the optimum than the previous route, and this will reduce the cost of fuel and reduce traffic.

Keywords: geographic information system, shortest path, optimal path